

ske befolkning, som førte til etablering af hjemmestyret i Grønland. Vi var ikke besat af Danmark. Vi var ikke på nogen måde en undertrykt befolkning. Selv om den danske offentlighed, ikke mindst Folketinget, modtog de grønlandske ønsker om hjemmestyre seriøst og positivt, skulle der alligevel gå en del år, før ønsket blev til virkelighed.

Vi har i Grønland oplevet den tilfredsstillende af opnå den selvstændighed inden for Danmarks grænser, som vi så inderligt ønskede. Jeg kan derfor levende forestille mig, hvilke følelser det tibetanske folk må igennem for at opnå selvstændighed i et besat land med en undertrykt befolkning.

At arbejde for reel information og overholdelse af menneskerettigheder er ikke kun begrænset til støtte til Tyrkiet, Sydafrika osv., men må gælde hele kloden rundt og hermed også Tibet. At landet ligger langt væk, at Kina er så stort, at vi må gå glip af eksportmarkeder, at vi ikke ser ud til at kunne tjene noget på at skabe røre om sagen, bør ikke afholde os fra at forsøge at skaffe det tibetanske folk en mulighed for at kunne fortælle, hvad der sker i deres eget land.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det skal kun være to korte bemærkninger til forslagsstillerne.

For en ordens skyld skal jeg minde hr. Otto Steenholdt om, at det ikke er af frygt for Kina, at vi ikke mener, man skal foreslå noget, som man ikke kan få igennem i FN, og det har vi jo vist ved at gennemføre høringen. Jeg mener ikke, verden skal frygte Kina. Verden skal fortælle Kina, at vi ønsker at diskutere alverdens problemer uanset trusler fra Kina om vores eksport.

Dengang i 1960'erne og 1970'erne, hvor vi sagde, at Tibet var besat, sagde venstrefløj: Tibet er befriet. Vi er dog altså kommet så vidt nu i dag, at venstrefløj: såvel som vi nu siger: Tibet er besat, og Tibet er en undertrykt kultur.

Den enighed synes jeg vi skal være glade for at vi er nået frem til.

Vi skal ikke bringe Tibet i den situation, at Kinas magt over Tibet bliver legitimeret, for det er jo sigende, at det ikke siden 1971 er lykkedes at diskutere det, og det skyldes jo præcis Kinas magt i den tredje verdens gruppe, og den kan man jo komme til at gøre lysende klar og derved komme til at bringe Tibet langt tilbage i forhold til dets muligheder.

Vi skal fortsat arbejde for Tibet, og vi er glade for den støtte, der nu er til det fra hele Folketinget – det har der jo ikke altid været – og som jeg vil erindre om fra min ordførertale, synes vi også, udenrigsministeren skal forny og forlænge sin økonomiske støtte til den tibetanske kultur.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil rette et direkte spørgsmål til udenrigsministeren.

Det var jo sådan, at udenrigsministerens hovedargument for ikke at arbejde for sagen var, at det var Dalai Lamas ønske, at man ikke skulle arbejde for den, og derfor vil jeg spørge udenrigsministeren, om det brev, jeg har fået, og den debat, der nu har været i Folketinget, ikke gør, at udenrigsministeren vil prøve at vurdere sagen igen.

Det kunne jeg godt tænke mig at udenrigsministeren ville svare på.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil så benytte lejligheden til endnu en gang at præcisere, hvad der er regeringens linje:

Vi har gang på gang – både direkte og inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – opfordret Kina til uden for-håndsbetingelser at optage forhandlinger med tibetanske repræsentanter om reelt selvstyre. Vi har også opfordret til øget respekt for menneske- og frihedsrettighederne, herunder i Tibet. Og vi interesserer os levende for det tibetanske folk og den tibetanske kulturs overlevelse.

Og vores politiske linje svarer aldeles til, hvad man fra eksiltibetansk side i et memorandum fra april 1995 har anbefalet det internationale samfund.

Det er her understreget fra eksiltibetanernes side, at løsningen på Tibetspørgsmålet skal findes ved bilaterale forhandlinger mellem Folkerepublikken Kina og repræsentanter for Tibet uden indblanding udefra, da det kan skade forhandlingsmulighederne.

Det er linjen, og der er intet i det, der er fremkommet i dag, der ændrer den linje fra regeringens side.

Hermed sluttede forhandlingen.